

MỘT TRƯỜNG ĐÀO LUYỆN THANH NIÊN

Hơn cả ở các nước, chủ nghĩa hướng đạo rất có ích — và rất cần thiết — cho thanh niên Việt-Nam. Chủ nghĩa ấy có từ năm 1909. Người khởi xướng là ông Robert Baden-Powel được cả thế giới coi ngang những nhà có công lớn nhất với nhân-loại. Phong trào hướng đạo đã lan sang nước ta từ năm, sáu năm nay, nhưng xem ra người mình chưa hoan hô nó một cách thực xứng đáng. Tinh thần hướng-đạo người mình vẫn còn chưa hiểu và phụ-huynh các bạn trẻ đối với sự ích lợi rất lớn ấy còn tỏ ra thái độ e dè. Chúng tôi mong rằng bài dưới đây sẽ giúp những bạn cón hứng hờ với chủ nghĩa, này hiểu rõ thế nào là hướng đạo, và vì sao hướng đạo lại là một trường đào luyện rất hay của thanh niên.

**Tinh thần hướng đạo :
đào luyện cho con trẻ
thành một người trọng
danh dự, một người
thiết thực sau này**

Nói đến hướng-đạo, công chúng chỉ biết có những việc trông thấy bề ngoài : việc cắm trại. Một bọn trẻ con quần áo gọn gàng trông hay hay mắt, rủ nhau đến những nơi rộng thoáng hạ trại, rồi ăn

uống, nô đùa. Nhưng việc cắm trại mới là một phần lớn trong các công việc của hướng đạo đoàn; hướng đạo còn có chủ đích cao xa hơn: huấn luyện trẻ con về phương diện tinh thần, trí thức, công nghệ và xã-hội, để mong gây cho lứa trẻ trở nên người hoàn toàn.

Việc huấn luyện ấy nhằm hai chủ đích cốt yếu.

Về mặt tinh thần — Mở mang trí tuệ của hướng đạo sinh (cũng gọi là đoàn sinh) bằng cách tập cho họ biết tự mình quan sát, học tập lấy; tập cho họ tự chủ, tự mình dẫn dụ lấy mình để cho ý chí họ thêm mạnh mẽ; kích thích tâm trí họ để gây cho có sự ước muốn cho mình được tốt mãi lên. Xem xét những cách chơi

đùa, những trò mà trẻ hay chơi, để dò đó mà tìm ra cái chí hướng riêng của từng đứa và dẫn họ theo về cái nghề hoặc cái chức nghiệp thích hợp với thiên bẩm của họ và vừa với sức của họ.

Giúp cho sự giáo dục gia-đình và ở học đường được hoàn thiện, dạy cho hướng đạo sinh sự tận tâm là điều cần yếu nhất ; giảng cho họ biết những bổn phận đối với nước cũng như đối với người cùng quanh mình.

Đó là cái kỷ luật phải theo trong các cuộc hội họp, lập trại của họ, hướng đạo.

Về mặt thực tế — Hướng đạo sinh phải cho biết làm những

lều lá hay dựng trại ; phải biết gầy bếp, nhóm lửa ; biết trọc tiết, cắt tiết, làm lông những con vật

dùng để nấu ăn ; biết nấu nướng
lấy mà ăn ; biết chữa những
người bị thương, biết mang công
một người ngất đi biết vớt và
cứu một người chết đuối sống lại.
Hướng đạo sinh « thực thụ »
lại phải biết bơi được ít ra
là 50 thước ; phải giỏi cuộc
bộ, đi xe đạp hay đi ngựa
đều được cả ; biết bẻ lái ca-
nô, biết cheo thuyền, biết coi
địa đồ, biết lượng độ đường cho
đúng, trông một khoảng đất biết
rộng hẹp chừng nào ; lại phải biết
những chữ bí-mật của điện tín
Morse để báo hiệu cho nhau....
nghĩa là một hướng đạo sinh
phải là người biết rất nhiều việc.
Ai hay về mặt gì thì chuyên môn

về mặt ấy, cho nên người ta chia ra từng hạng đoàn sinh đầu bếp, đoàn sinh thợ rèn, thợ nề, thợ điện, thợ giặt, thợ làm vườn, ... tóm lại, đủ mọi nghề.

Ngoài ra còn phải luyện tập thể thao để cho người dẫn dỏi mạnh mẽ. Bao nhiêu công việc đó đều thực hành trong những cuộc đi chơi, cuộc thám hiểm, chèo đèo, qua suối ; cái đời hoạt

động tiếp xúc với cảnh thiên nhiên là cái thú trong đời hướng đạo.

○

Lời hứa của hướng đạo sinh

Hướng-đạo sinh trước khi được nhận là người trong đoàn ...

nhận là người trong đoàn quan
thực thụ, phải lấy danh dự làm
chứng mà hứa sẽ hết lòng hết sức
theo những điều sau này :

1. Giữ tròn bốn phận với tổ-
quốc.

2. Lúc nào cũng sẵn tay giúp
đỡ người khác.

3. Tuân theo luật hướng đạo.

Luật hướng đạo có mười điều
như sau này :

I -- Làm cho mọi người tin cậy
ở mình, đó là danh dự của một
đoàn sinh.

II -- Đoàn sinh phải trung hậu
đối với đoàn trưởng, đội trưởng,
đối với cha mẹ, với xứ sở, với
người trên và cả với người dưới
quyền mình.

III -- Bốn phận của một đoàn

sinh là phải có ích cho mọi người và phải giúp đỡ kẻ khác.

IV -- Người đoàn sinh là bạn của mọi người, coi một đoàn sinh khác như anh em một nhà, dù người ấy ở bậc nào trong xã hội cũng vậy.

V -- Đoàn sinh là người nhã nhặn.

VI -- Đoàn sinh tử tế với loài vật.

VII -- Đoàn sinh phải vui lòng vâng theo lời cha mẹ, vâng theo mệnh lệnh của đội trưởng, của đoàn trưởng, không bao giờ được kêu ca.

VIII -- Đoàn sinh gặp sự khó khăn nào cũng tươi cười ca hát.

IX -- Đoàn sinh bao giờ cũng trong sạch trong tâm trí, trong lời

nói và trong các việc làm.

Một ngày làm một điều hay

Ngoài các điều kể trên định rõ phận sự và tư cách, đức tính của một người hướng đạo, luật hướng đạo lại thêm một điều bắt buộc rõ ràng hơn nữa : bắt buộc người hướng đạo sinh ngày nào cũng phải làm một điều hay (une bonne action — đọc tắt là B. A). Điều hay ấy có thể là một việc rất thường, thí dụ như cho ăn mày một trình ; giết một người có tuổi qua đường ; nhường ghế một người trong nơi chật chội ; đem nước cho một con ngựa hay một con chó đang khát uống ; nhặt

một cái vỏ chuối trên lối đi cho người khác khỏi vô ý trượt chân ngã, v. v... Nhưng ngày nào cũng phải làm ít ra một việc như thế; nếu ngày nào quên thì hôm sau phải làm bù.

Đoàn hướng đạo có một khẩu hiệu rất hay làm tiêu biểu cho cái kỷ luật đáng khen kia. Đó là câu: « Sẵn sàng » — Toujours prêts — ghi vào tâm khảm họ và dục đã khuyến khích và dẫn dụ họ trong các trường hợp ở đời.

<http://baochi.nlv.gov.vn/baochi/cgi-bin/baochi?a=d&d=Hxsu19360830.2.26&e=-----vi-20--1--img-txIN-%22h%C6%B0%E1%BB%9Bng+%C4%91%E1%BA%A1o+%C4%91o%C3%A0n%22-----#>

SDNN truy cập 1/25/2015